

SVĒTDIENAS VĒSTIS

OGRES TRĪSVIENĪBAS BAPTISTU DRAUDZES LAIKRAKSTS

2018/02 (110)

Vairāk ticēt

Saruna ar Artūru Rubeni-Visocki | 6. lpp

No tumsas gaismā

Trīs Liecības par atgriešanos pie ticības Dievam | 14. lpp

Atklāj Dieva Vārda dziļumus!

LBC
LATVIJAS BĪBELES CENTRS

Videolekcijas par Jaunās Derības
vēsturisko fonu Ogres Trīsvienības
baptistu draudzē sadarbībā ar Latvijas
Bībeles centru:

- **8.februārī, pl.19** – Jūdu dzīve un 400 gadu periods starp Veco un Jauno Derību
- **22.februārī, pl.19** – Romiešu un grieķu iekarojumi

Ja ir vēlme mācību vielu apgūt kā LBC neklātienēs studentam,
jāpiesakās pie Daiņa Pandara (28899025). www.otbd.lv

NEREDZAMAIS REDZAMAJĀ

Bet neredzamais – Dieva mūžīgais spēks un dievišķība – tas prātam atklājas Dieva redzamajos darbos, kas darīti kopš pasaules radīšanas. (Romiešiem 1:20)

Kad mēs paveramies zvaigžņotās debesīs, kādas domas mums nāk prātā? Iespējams, mēģinām saprast, cik tālu ir redzamās zvaigznes? Vabūt domājam, cik daudz laika paiet, lai gaisma no šīm zvaigznēm nonāktu līdz mums? Skaidrs, ka tuvākā zvaigzne mūsu Zemei ir Saule. Taču šis "tuvums" ir ļoti nosacīts, jo ar lidmašīnu līdz tai būtu jālido 20 gadus. Savukārt, nākamā "tuvākā" zvaigzne, Centaura Alfa, atrodas 4,5 gaismas gadu attālumā jeb vairāku tūkstošu gadu lidojuma attālumā no mums.

Šie attālumi ir prātam neaptverami! Bet par ko tas liecina? Tas liecina par to, ka, ja mūsu prāts nav spējīgs aptvert redzamās lietas, kur nu vēl tas spēs aptvert neredzamās lietas! Tāpēc mums nav iespējams ar savu prātu pilnībā saprast Radītāju, taču mēs varam kaut nedaudz nojaust, kāds Viņš ir, vērojot radīto dabu! Kas tā par grandiozu Personību, kas spējusi radīt tik milzīgu Visumu, kuru mēs nekad savas dzīves laikā nespēsīm izpētīt?

Kāds varbūt iebildīs, ka visums radies pats par sevi! Padomāsim, ja Saules sistēma ir radusies pati no sevis (no viena kopēja "nebulārā mākoņa"), tad kāpēc tās sistēmā divas planētas (Venēra un Urāns), kā arī 11 no 31 pavadoņa, griežas pretējā virzienā? Tāpat, kā var apiet pirmo termodinamikas likumu, ka "enerģija nerodas ne no kā un neizzūd" un teikt, ka ne no kā radies "pirmatnējais mākonis" un "lielais sprādziens"? Atbilde ir tikai tajā, ka tur ir bijis pielikts Radītāja "pirksts" – mums neaptverams un neredzams garīgs spēks, kas radījis visu redzamo matēriju.

Mēs pat varētu teikt tā – Radītājs ir sevi izpaudis savā radībā. Vērojot dabu – floru un faunu, dzīvnieku pasauli, dabas parādības un cilvēkus, mēs varam novērot īpašības, kuras piemīt mūsu Dievam.

Raugoties neaptveramajā Visumā, mēs varam secināt, cik Viņš neaptverams un liels! Novērojot pāvus, pīlknābjus, žirafes un tauriņus, mēs varam redzēt Dieva radošumu. Piedzīvojot vētras, zemestrīces, cunami viļņus un vulkāna izvirdumus, mēs varam nojaust Radītāja spēka varenību. Iedziļinoties mikrobu pasaulē un mūsu šūnu uzbūvē, mēs atklājam Dieva strukturēto un pārdomāto dabu.

Taču tas, kur mēs visizteiktāk esam varējuši novērot Dievu raksturu un būtību, ir Kāds, kurā iemiesojās viss Radītāja spēks un dievišķums. Svētajos Rakstos par šo Kādu ir teikts: "Viņš ir neredzamā Dieva attēls", "visas lietas ir radītas caur Viņu un uz Viņu", "Dievam labpatika, ka visa pilnība iemājo Viņā" (Kolosiešiem 1:15; 16; 19). Te ir runa par Jēzu Kristu, kurš ir pilnīgākā Dieva izpausme mūsu vidū. Viņā darbojās ne tikai pārdabisks spēks, kas var nomierināt vētras un augšāmcelt mirušos, bet arī upurējoša mīlestības un žēlastības attieksme, kas sevi ziedo, lai caur Viņu tiktu izglābts jebkurš grēcinieks. Tu vēlies iepazīt neredzamo Dievu? Vispirms iepazīsti Viņa redzamo būtību, kas mums atklājusies Jēzū Kristū, un tu vairāk iepazīsi Radītāja aplēpto būtību un spēku!

*Draudzes mācītājs
Dainis Pandars*

PIRMIE BAPTISTU "VIĻŅI" LATVIJĀ

Par godu Latvijas simtgadei, turpinām apskatīt arī latviešu baptistu draudžu izcelšanos mūsu valstī. Fragmenti no J. Kronlīna 1935. gadā sarakstītās grāmatas "Uz augšu. Latvijas baptistu draudžu 75 gadu darbības apskats".

"Jo vairāk viņus spieda, jo vairāk tie vairojās." Šie Bībeles vārdi piepildījušies arī pie latviešu baptistiem. Vajāšanu ugunīs baptisms, tā kā tas ērkšķu krūms tuksnesī, dega, bet nesadega, tāpēc, kā tas Kungs bija viņā. Baptismam Latvijā jau četrus gadus pēc savas izcelšanās, 1864. gadā, bija vesels tūkstotis draudzes locekļu. Pēc piecdesmit gadiem, 1910. gadā, viņu bija ap 8000. Pēc septiņdesmit pieciem gadiem baptistu Latvijā 10500. Šajos skaitļos nav ieskaitīti baptistu bērni, kas paši nav meklējuši pilnas draudzes locekļa tiesības, ne arī tā sauktie izslēgtie, tad vēl visi tie, kas atrodas zem baptistu iespaida un savu garīgo maizi galvenām kārtām saņem no baptistu rokām, gan pastāvīgi apmeklējami baptistu sapulces, gan lasīdami baptistu izdoto literatūru, gan kopjot draudzīgus sakarus dzīvē ar tiem. Skatoties no šī redzes stāvokļa, baptisti Latvijā apvieno ap 28000 dvēseļu. Baptisti izplatījušies nevien pa visu Latviju, bet viņu ir prāvs skaits arī ārzemēs – gandrīz visur, kur latvju kolonijas – Lietuvā, Krievijā, Ziemeļ un Dienvid-Amerikā. Latviešu baptistu šūpuļa draudžu, Ziras un Užavas, galvenie vadoņi bija Ernests Eglītis, kas jau gadus 10 pirms latviešu baptistu kristībām bija turējis dievvārdu sapulces savās mājās, tad Jānis Dravnieks un J. Jankovskis. No Zirām un Užavas viens baptistu vilnis vēlās uz tuvējo ostas pilsētu Ventspili, kas drīz vien tapa stiprs baptistu centrs, no kura baptisms izplatījās gar jūrmalu uz ziemeļiem. Pirmie, kas tiecās uz baptistu pusi, Ventspilī bija Vikstrems, Kornis un Jukums Redins. Redina nams bija pirmā baptistu sapulces vieta Ventspilī. Kustības pirmie vadoņi Ventspilij bija Dravnieks, Jankovskis un Gertners. Vēlāk draudzi ar sevišķi lieliem panākumiem vadīja izcils runātājs Jānis Neibuks. Viņa vadībā baptisms izplatījās no Ventspils uz Kuldīgu, Talsiem, Ugunsciemu, Pitragu. Nevar nepieminēt, ka Ventspils draudze ir devusi divus baptistus, kas nav bijuši mācītāji, bet kuru darbs nav mazāks nekā laba mācītāja darbs. Tie ir J. Sīmanis, latvijas senatora Sīmaņa tēvs, un T. Antmanis.

Sīmanis bija tas, kas bargu vajāšanu laikos iznesa uz saviem pleciem Ventspils baptistu skaistās baznīcas celšanas galvenos darbus, un Antmanis, cīnīdamies par latviešu tiesībām pilsētas domē un izdodams viņos laikos politisku latviešu avīzi, ieņemdams sadzīvē izcilu vietu, ir turējis par godu būt baptists, kuram nekad nebija par grūtu celties, kad karogs aicina...

Otrs baptisma vilnis no izceļošanas vietas vēlās uz dienvidiem – uz Sisu, Sārnatī, Labragu un Sakām. Labragā jau dzīvoja Ādams Gertners, kurš uz saviem pleciem ir iznesis latviešu jaunā baptisma vislielāko smagumu. Nevien sodīts ticības dēļ visvairāk un vislielākiem sodiem, bet arī strādādams draudžu labā kā reti kāds. Cietumos samocīts, Gertners mira tikai 47 gadus vecs. Sakās nodibinājās nevien liela un stipra, bet arī kārtīga draudze Gertnera vadībā.

Trešais baptisma vilnis no Ventspils 1867. gadā skāra Rīgu, kur Jānis Zirnieks no Ventspils draudzes sāka noturēt dievvārdu sapulces. No Rīgas baptisms ieplūda Vidzemē, pārgāja uz Jelgavu. Viens no pirmajiem, kas ar lieliem panākumiem baptisma izplatīšanai no Rīgas strādājis, bija J. Erungs. Vēlākā laikā, kad Rīgai jau bija divas latviešu baptistu draudzes, kā izcils runātājs, mācītājs, vadonis un publicists sāk Rīgā strādāt J. A. Freijs. Panākumi ir nevien vietējam Rīgas darbam, bet arī vispārīgi baptisma izplatīšanai Latvijā un draudžu sakopšanā. Freijs nodibina evaņģelizācijas organizāciju, kura izsūta evaņģelistus. Top lielākais kristīgo rakstu izdevējs Latvijā, nodibina kolportāžu. Viņa laikā baptistiem tiek celtas jaunas baznīcas, pie kuru celšanas Freijam izcili nopelni. Freijs arī nodibina sirsnīgus sakarus ar angļu un amerikāņu baptistiem. Lielā kara beigās gūst ārkārtīgus pabalstus Latvijas trūkcietējiem no ārzemju baptistiem, kas balstīja karā cietušos. Nodibina Rīgā baptistu semināru un ir desmit gadus tā direktors. No Rīgas draudžu agrāko laiku darbiniekiem jāmin vēl

vispirms Jānis Inķis. Mācītājs, vadonis, rakstnieks, dzejnieks. Inķa laikā tiek uzcelts Rīgas Mateus draudzei skaists dievnams, baptisms izplatīts Vidzemē, iekārtota pirmskola Rīgā, kuru vada skolotāji Rīss un Rūmnieks.

Liepājā un apkārtnē Latvijas baptistu sākuma laikos top otrs galvenais centrs baptismam. Asie uzbrukumi un pretestības baptismam tikai vēra vaļā ceļu. 1859. gadā Klaipēdas vācu baptistu mācītājs Nimecs ieradās Liepājā apkopt savas draudzes nedaudzos locekļus – vāciešus. Turēja pārpildītas sapulces. Tūlī arī daudzi bija kājās pret baptistiem. Tā tika uzmanīgi uz baptistiem daudzi dievbijīgi ļaudis, kas meklēja savām dvēselēm vairāk barības nekā tiem deva. Tāpat baptismu Liepājā un apkārtnē sekmēja užavnieku baptistu apmeklējumi Liepājā. Jau latviešu brauciens uz Klaipēdu kristīties, kas gāja caur Liepāju, nebija palicis apslēpts latviešiem Liepājas apkārtnē. Aiz ziņkārības vien dievbijīgie latvieši – un tādu tur nebij mazāk nekā Užavā un Zirās – uzmeklēja vācu sapulci Liepājā. Tur tie

tikās ar latviešu baptistu vadoņiem no Užavas. Iznākums bija tas, ka 1862. gadā, tas ir gadu pēc latviešu kristībām Zirās, tika kristīti pirmie latvieši Liepājas apkārtnē. Skatre tapa latviešu baptistu pirmais centrs Liepājas apgabalā. Tur darbojās viens no pirmkristītiem Jēkabs Skuja, kurš tapa par vienu no galveniem vadoņiem baptistu kustībai Lejas-Kurzemē. Liepājā pašā latviešu baptistu kristības notika vēlāk. Tur kristīja jūrā Jankovskis, kas pirmo reizi bija Liepājā kristījis un par to dabūjis vairāk nekā 2 mēnešus cietuma. Juraška, kas bija sacījis kristības runu, sēdēja cietumā par to mēnešiem un pēc tam tika izraidīts no Krievijas. Arī visi kristītie, 14 skaitā, nosēdēja 2 dienas cietumā kristības dēļ. Liepājas latviešu baptistu draudžu vēsture ir ļoti raiba. Ievērojamākie garīgie vadoņi – mācītāji sākuma laikos Liepājai ir bijuši Skuja jeb Dingže, M. Rīss, Kulbergis, Fridrihsons. Viņu laikā ir straujš locekļu pieaugums draudzēs.

Nazaretas Latviešu Baptistu baznīca Liepājā.

Liepājas Nācaretes baptistu baznīca 1921. gadā

VAIRĀK TICĒT

Par godu Latvijas simtgadei, turpinām publicēt intervijas ar mūsu valstī pazīstamiem ticīgiem cilvēkiem. Šoreiz saruna ar basketbola kluba "Ogre" galveno treneri Artūru Rubeni-Visocki.

- Kā Tu kļuvi par basketbola treneri?

- Es kaut kur vairākkārt esmu teicis, ka iekšējais aicinājums kļūt par treneri man bija jau kādos 14-15 gados. Tajā laikā es pārgāju mācīties no Daugmales uz Rīgu. Un manā klasē bija Edijs Šlesers, kurš trenējās basketbolā. Tajā skolā bija daudz basketbolistu – Armands Šķēle, Gatis Jahovičs. Tā vide bija visa ap basketbolu. Bet ar sportu ir tā, ka man tēvs jau no mazām dienām bija ielicis mīlestību pret to. Mums Daugmalē bija brīvā cīņa – vienīgais sporta veids, kurā varēja trenēties. Man tur bija izcils treneris – pedagogs Intars Bramanis. Īstenībā es tikai nesen atskārtu, ka viņš ir tas, kurš manī ielika tādus kā standartus trenera darbam. Viņš tiešām bija izcils pedagogs, kurš ar cieņpilnu disciplīnu un iedvesmošanu spēja vadīt treniņus tā, ka mēs gribējām nākt uz tiem un piedalīties sacensībās. Tas bija tāds kā sākums. Vēlāk es sāku spēlēt Mateja basketbola līgā. Tā bija Mateja baptistu draudzes jauniešu vadītāja Kaspara Šterna un draudzes izveidota līga. Es sapratu, ka par basketbolistu es droši vien neizaugšu, lai gan man tas ļoti patīk un es turpināju to darīt. Kaut kā gribējās jau tad caur basketbolu aizsniegt cilvēkus. Ne tikai iemācot viņiem basketbolu, bet arī kaut ko vairāk par dzīvi.

Pirmā komanda, kuru es pa īstam sāku trenēt, bija... Te ir stāsts par to, kā vajadzētu izmantot iespējas, kuras Dievs cilvēkam sūta ceļā. Bija tā – es sēdēju Mārtiņa Zībarta treniņos, kurš bija gatavs mani uzņemt kā mācekli. Teiksim tā, viņš bija un joprojām ir mans mentors. Pirmais treneris, no kura es mācījos un joprojām mācos trenera arodu. Viņš man ļāva nākt ar klādīti un visu pierakstīt. Es arī iestājos Sporta Akadēmijā, lai iegūtu trenera sertifikātu. Pēc kāda laika viņš man sāka uzticēt vadīt iesildošās daļas. Tagad atskatoties atpakaļ, pašā sākumā tas bija briesmīgi, ko es tur darīju. Tomēr viņš man uzticējās un ļāva praktizēt. Vēlāk arī spēlēs varēju

pieslēgties kā asistents un vērot treneri Mārtiņu, kā viņš vada komandu cīņā.

Vēlāk Pārdaugavas Bērnu un jauniešu basketbola skolas vadītājs Kristaps Kozlovskis man piedāvāja trenera darbu ar bērniem. Lai iegūtu papildus zināšanas, devos uz ASV uz diviem mēnešiem, kur strādāju basketbola nometnē. Kad vēlāk Latvijas Universitātē (LU) sāka spēlēt Latvijas Basketbola līgā, jau pieminētais Mārtiņš Zībarts tur bija galvenais treneris. Es turpināju iet pie viņa stažēties un, cik nu varēju, palīdzēju treniņprocesā. Gadu pēc tam, kad biju sācis trenēt bērnus Pārdaugavā, Mārtiņš aizgāja uz Ventspili par asistentu trenerim Vētram, un kā savus pēctečus savā vietā LU komandā atstāja mani un Gunāru Gailīti.

- Kā Tu tiki līdz Latvijas izlasei?

- Gāja gadi. Mārtiņš Zībarts pārcēlās uz Krieviju. Es strādāju ar Latvijas Universitāti un jauniešiem Pārdaugavā. Pēc viena no Eiropas čempionātiem Mārtiņam piedāvāja kļūt par sieviešu izlases galveno treneri. Protams, viņš ņēma palīgā cilvēkus, kuriem viņš uzticas, ar kuriem bija gājis kopā savu ceļu. Viņš uzaicināja arī mani. Šī iespēja noveda pie nākamās - man piedāvāja trenēt Latvijas U16 puīšu izlasi. Bet, savukārt, asistenta vietu vīriešu izlasē es ieguvu pateicoties tam, ka tā brīža Bagatska palīgus nepalaida jaunie klubi un es tikko biju atgriezies no sieviešu Eiropas čempionāta. Varbūt kāds pamanīja, ka savu darbu daru no sirds un pietiekoši kvalitatīvi. Basketbola savienība un arī galvenais treneris Ainārs Bagatskis uzaicināja mani uz tikšanos, izstāstīja, ko no manis sagaida un jautāja, vai varēšu to paveikt. Es nedomājot piekritu. Tas man bija milzīgs pārsteigums, protams, un milzīga iespēja.

- Kas bija spilgtākie mirkļi Eiropas čempionātā?

Foto: Kristaps Kalns, Dienas mediji

- Ja godīgi, visvairāk ir palicis atmiņā process visās izlasēs, kurās esmu bijis. Cilvēki – spēlētāji, treneri, arī cīņas, zaudējumi, uzvaras. Tas, kā mēs tam visam esam gājuši cauri, ko varēju mācīties. Slavenais treneris Džons Vudens savās grāmatās uzsver, ka ceļojums ir tikpat svarīgs kā galamērķis. Droši vien emocionāli visbagātākais bija ceļš uz sieviešu čempionātu. Mums tas izrādījās smags ar ļoti smagu kvalifikāciju. Atmiņā palicis, kā mēs tur cīnījāmies, kā veidojāmies par komandu! Kā visi apvienojāmies pēc zaudējumiem un izcīnījām ļoti svarīgas uzvaras! Protams, īpaši ir tā spēle, kurā mēs cīnījāmies par sesto vietu! Tā bija mūsu ceļa zīme uz Pasaulē čempionātu. Un tad, kad mēs to uzvarējām, tās emocijas bija IESPAIDĪGAS!!! Domāju, ka es visu dzīvi to atcerēšos. Tās bija patiesas emocijas! Bet kā jau minēju, es pilnībā izbaudīju darbu vīriešu izlasē kopā ar Aināru Bagatski, Arni Vecvagaru, Jāni Blūmu, Žani Peineru, Kristapu Porziņģi...

- Kā Tu raksturotu darbu kopā ar Kristapu Porziņģi?

- Es visur esmu jau teicis, ka tādi cilvēki kā Kristaps ir unikāli. Visā pasaulē tādus ir grūti atrast un Latvijā tāds ir! Ar tādu darba ētiku, ar tādu mērķtiecību un pārliecību. Tā ir tāda

kombinācija no visām šīm lietām! Tas, ko es viņā visvairāk novērtēju, ir tas, ka viņš ciena trenerus. Katru reizi, katrā treniņā, strādājot kopā ar viņu, es to izjutu. Un tāpēc katru reizi gribējās īpaši sagatavot treniņu, sagatavot kaut ko jaunu. Jā, lai arī kāds viņš būtu zvaigzne, viņam ir ļoti cieņpilna attieksme pret cilvēkiem.

- Kā Tev patīk darbs Ogrē?

- Sākumā no BK Ogre nāca piedāvājums pievienoties komandai kā galvenā trenera asistentam. Es piekritu, jo gribēju savā darbā pārmaiņas pēc daudziem gadiem BK Latvijas Universitāte sistēmā. Atceros, kā biju atļaidies dīvēnā priecīgs, ka šo sezonu nostrādāšu Ogrē par asistentu pie laba trenera, kad man pēkšņi zvana BK Ogre vadība sakot, ka mums vajadzētu vēlreiz satikties. Mēs satiekamies, un kluba pārstāvis Gints Sīviņš saka: "Klausies, Artūr, ņemot vērā šī brīža situāciju, mēs Tev gribētu piedāvāt galvenā trenera vietu." Mēs ar Gintu no pirmā vārda sapratāmies. Mums bija kopīga, ļoti līdzīga vīzija. Un jau pusotru gadu esmu Ogrē. Es izbaudu gan darbu ar šo komandu, gan dzīvi šajā pilsētā, kuru ir iemīlējusi arī mana ģimene. Šeit dzīvo un srādā lieliski cilvēki, kuri tic man kā trenerim un kuri gatavi nesavtīgi darboties pilsētas labā.

Kopā ar sieviešu basketbola izlasi pēc iekļūšanas pasaules čempionātā. Foto: fiba.com

- Tu esi arī dziļi ticīgs cilvēks. Kā sportu var apvienot ar ticību?

- Es ticu, ka cilvēku un šo pasauli ir radījis Dievs. Es ticu, ka Dievs katru no mums ir radījis ar mērķi šajā dzīvē. Un es ticu, ka mans darbs ir daļa no mana dzīves aicinājuma, ko Dievs man ir uzticējis. Ticības dzīve nav atdalāma ikdienā vai darbā - tas viss ir saistīts. Un savās lūgšanās es cenšos lūgt, lai varu piepildīt savu aicinājumu - lai es varu būt par izcilu treneri, par izcilu tēvu savam dēlam, izcilu vīru savai sievai un izcilu kolēģi. Man ir ticība tam, ka Dievs ir klātesošs manā dzīvē katru dienu, arī grūtībās un pārbaudījumos. Tikai tas ir palīdzējis noturēties uz šī ceļa - esot par treneri, paliekot uzticīgam savai sievai un vispār jebkurā jomā. Es saku, ka man tas ir milzīgs spēks. Es vienmēr spēku smeļos ticībā Dievam un ģimenē. Tās ir divas lietas, kas man vienmēr ir likušas nepadoties! Šajā pasaulē mēs saskaramies ar tik daudz grūtībām, nepatiesām apsūdzībām, arī ar savām kļūdām. Esmu miljons reižu kļūdījies, ka liekas - viss, nu tad kāda jēga,

bet tu tomēr turpini cīnīties tajā spēkā, kuru tev dod Dievs.

- Vai Tev ir kāds notikums, par kuru Tu varētu teikt, ka Dievs tā pārdabiski tajā iejaucās?

- Uzreiz nāk prātā divi. Pirmais bija jaunībā, kad mēs vasarās dzīvojām laukos pie Daugavpils, Subatē. Es un mana māsiņa bijām pusaudži, bet mans brālis un brālēns četrus gadus jaunāki. Mēs ar māsiņu viņus vadījām ar seniem bērnu ratiņiem, rīkojām tādas kā sacensības. Vienu reizi mēs gājām pastaigāties, kur bija zemes ceļš un tālāk arī lielā šoseja. Tas zemes ceļš savienojās ar šoseju ar tādu kā nokalniņu. Nezin, kas man bija uznācis, bet pirms tā kalniņa es tos ratiņus tā riktīgi iestūmu un palaidu vaļā. Ratiņi lielā ātrumā norīpoja pa nokalniņu un pārslīdēja pāri šosejai, pa kuru brauca lielās fūres. Tikai daži centimetri vai pat milimetri pietrūka, kad garām aiztraucās mašīna. Tajā brīdī es sapratu, ka tur bija eņģelis atsūtīts palīgā, lai nenotiktu traģēdija. Man tas bija nenormāls pārdzīvojums. Pirmkārt, par savu

stulbumu un, otrkārt, tieši par to brīnumu, kas patiesībā tajā brīdī notika. Es uzskatu, ka tur bija reāla Dieva klātbūtne.

Otrs ir, kad pirms diviem gadiem Turcijā biju uz vienu turnīru. Mēs bijām zaudējuši salīdzinoši vājai komandai un mums palika pēdējā spēle. Bija liels spiediens pēc tā zaudējuma, ko izjutu - tāda kā atbildība pret šiem puīšiem un basketbola sabiedrību. Un pirms pašas spēles es tik ļoti lūdzu Dievu, lai Viņš dod kaut kādu zīmi par Savu klātesamību. Visi jau bija aizgājuši uz spēli un sildījās. Es paliku it kā tualetē, bet patiesībā spēcīgi lūdzu Dievu. Un tajā brīdī zālē sāka skanēt dziesma "Ave Marija". Es tā dzirdu caur sienu un domāju, tas taču nevar būt, mēs taču esam Turcijā! Dziesma noskanēja tikai līdz kādai pusei un tad tika aprauta. Bet tā bija tāda reāla zīme, kad Dievs teica: "Es esmu ar tevi arī šeit, Turcijā!"

- Kā Tu kļuvi ticīgs?

- Man jau paaudžu paaudzēs vecvecāki un vecāki ir ticīgi. Un es jau no mazotnes esmu vests uz baznīcu. Man jau no paša sākuma ir bijusi apziņa, ka esmu Dieva radīts un ka Dievs ir. Es nekad neesmu ticējis Evolūcijas teorijām vai sprādzieniem. Man tas, pirmkārt, ir licies absurdi. Es atceros sevi jaunībā, kad biju ļoti naivs, ticīgs, jauns cilvēks, savus pusaudža un jaunieša gadus, kad saskāros ar dažādām pasaules lietām un, lai gan man nebija šaubas, tomēr gribējās it kā "aizmukt" no savas ticības. Vispār esmu pārliecināts, ka mēs ticīgi kļūstam visas dzīves garumā. Tas nav viens tāds posms. Neticīgs cilvēks, kurš saskaras ar ticību, atskārst, ka Dievs viņu ir radījis un tā sākas viņa ticības ceļš. Tas ir process, kurā tu krīti, celies, mācies... caur notikumiem, cilvēkiem, Bībeli.

- Renārs Kaupers kādā intervijā ir teicis, ka ir liels izaicinājums būt populāram un būt kristietim. Vai Tu tam piekrīti un kāpēc?

- Pirmkārt, es neuzskatu, ka esmu baigi populārs. Es nekad neesmu slēpis, ka esmu ticīgs. Es nebūtu tas, kas es esmu, ja man nebūtu mana ticība. Es domāju, ka agrāk atklāti būt ticīgam bija daudz grūtāk. Tas noteikti ir izaicinājums - atzīt savu ticību, bet agrāk un daudzās citās valstīs tas, droši vien, ir daudz grūtāk, nekā šobrīd pie mums Latvijā. Mums vienkārši ir jābūt drosmīgiem. Arī Latvijas basketbola, handbola un futbola izlasē ir kristīgi puīši. Vai viņi skaļi to uzsver - ne visi, bet pēc viņu uzvedības, vārdiem, attieksmes tu redzi atšķirību. Ukrainu bokseris Usiks savu ticību Dievam pauž ļoti skaidri gandrīz katrā intervijā

un cīņā - es viņu apbrīnoju. Viņš man ir spēcīgs piemērs.

- Kādiem varētu rasties jautājums: "Kāpēc tieši kristīgā ticība?"

- Es šo jautājumu uzdevu pats sev, kad pirmo reizi biju aizbraucis uz Turciju. Skatos, ka tur visur ir mošejas. Un domāju, kas būtu, ja es būtu piedzimis šeit? Vai es arī ticētu Dievam, vai Muhamedam, vai kaut kam citam? Un patiesībā, šai lietai man nav izskaidrojuma. Savā ziņā tā ir tāda kā izredzētība, ka tu piedzimsti konkrētā ģimenē, ka tu pazīsti Dievu jau no mazotnes vai, ka tu satiec cilvēkus, kas tev izskaidro Jēzus Kristus evaņģēliju. Bet tad, kad tu lasi Dieva Vārdu (Bībeli), kad tu tajā tiešām iedziļinies, uzdod sev jautājumus, veic izpēti, tad tu sāc saprast, ka tā ir patiesība. Te viss ir tik loģisks. Tajā ir pateikts par radīšanu, par to, kāds ir Dievs, par Jēzu Kristu un glābšanas vēsti. Neviena cita reliģija pasaulē nav tāda kā kristietība. Visur, kur esmu dzirdējis, piemēram, budismā ir jāizdara kaut kas, lai cilvēks nokļūtu svētlaimē vai mūžībā - jāizpilda noteikumi. Savukārt, kristietībā Dievs ir pirmais spēris šo soli un uzņēmis mūsu grēkus, kļūdas. Dieva priekšā mēs visi esam grēcīgi. Viņš ir uzņēmis mūsu grēkus pie krusta. Viņš ir samaksājis par tiem. Mums atliek tikai tam ticēt. Un tava ticība jau tiek pielīdzināta kā galvenā lieta. Citur tā nav. Citur ir jāizpilda kādi noteikumi, likumi. Bet kristietībā ir otrādāk - tava ticība ir galvenais un pēc tam Dievs caur savu Garu maina tavu dzīvi.

- Kāds būtu Tavs novēlējums latviešu tautai Latvijas simtgadē?

- Es nesen savā Twitter kontā to visiem biju ierakstījis un man joprojām ir tāds novēlējums: "Vairāk ticēsim viens otram, vairāk iedrošināsim viens otru un arī grūtībās pastāvēsim viens par otru!" Un, man liekas, ja es runāju tieši par Ogrī kā lokālu vietu, kur esam tuvu viens otram - tas ir mūsu spēks. Mums ir jābūt kopā - vienotiem. Mums ir jāpastāv vienam par otru. Kopā jācīnās. Vairāk jātic viens otram. Jācenšas viens otram dot vairāk pozitīvu lietu. Tā kritika, kas šobrīd ir Latvijas sabiedrībā gan sportā, gan arī visur citur, ir ļoti neadekvāta, bieži apšaubāmas kvalitātes. Tā nepalīdz. Es domāju, ka mēs būsime daudz stiprāki, ja mēs ticēsim viens otram daudz vairāk.

Ar Artūru Visocki-Rubeni sarunājis Dainis Pandars

ČETRI KARDINĀLIE TIKUMI

Arī mēs esam aicināti būt par gaismas nesējiem pasaulē, kā to darīja Kristus. Dažkārt tieši tie cilvēki, kuru raksturs ir patiesi tikumīgs, ietekmē apkārtējos tikai ar savu klātbūtni vien. Arī izglītībā un citās jomās speciālisti domā, kā saglabāt sabiedrību, ieviešot "tikumu" likumā, taču, kurš gan mūsdienās īsti saprot šī vārda nozīmi? K.S.Lūiss, pamatojoties uz senāku rakstnieku izteikumiem, runā par četriem galvenajiem tikumiem. Es aizdomājos, kā būtu, ja tieši šos varētu integrēt mūsu sabiedrībā caur audzināšanu; kāda tad tā izskatītos?

Iepriekšējā grāmatas daļa sākotnēji tika sacerēta kā īsas radio uzrunas. Viens no galvenajiem iemesliem morāles iedalīšanai trīs daļās (atcerieties manu salīdzinājumu ar kuģiem, kas peld cits aiz cita) bija tāds, ka man tas šķita ātrākais, lai aplūkotu jautājumu. Tagad es vēlētos aplūkot senāko laiku rakstnieku piedāvāto šo jautājuma iedalījumu – pastāv septiņi "tikumi". Četri no tiem tiek saukti par Kardinālajiem tikumiem, un pārējie trīs – par teoloģiskajiem tikumiem. Galvenos tikumus pazīst visi civilizēti cilvēki, bet Teoloģiskos, kā likums zina tikai kristieši..

Tagad aplūkošu četrus Galvenos jeb Kardinālos tikumus (vārdam "kardinālais" nav nekā kopīga ar "kardināliem" Romas katoļu baznīcā. Tas ir cēlies no latīņu vārda ar nozīmi "durvju eņģes"). Galvenie tikumi ir saprātīgums, atturība, taisnīgums un izturība.

Saprātīgums nozīmē praktisko veselo saprātu, kad cilvēks domā, ko dara un kas no tā iznāks. Mūsdienās vairums cilvēku nedomā par saprātīgumu kā par vienu no tikumiem. Tā kā Kristus teica, ka mēs varam nonākt viņa pasaulē, būdami kā bērni, daudzi kristieši domā, ka, ja vien jūs esat "labs", tad jūs varat būt muļķis. Bet tas ir pārpratums. Pirmkārt, darīdami to, kas viņus tiešām interesē, vairums bērni labi pārdomā un rīkojas "saprātīgi". Otrkārt, kā norāda Sv. Pāvils, Kristus nekad nav domājis, ka mums ir jāpaliek bērniem intelektuālā ziņā. Tieši pretēji, viņš teica, lai mēs kļūstam ne tikai bez viltus kā "baloži", bet arī gudri kā čūskas. Viņš vēlas, lai mums būtu bērna sirds, bet reizē – pieaugušā cilvēka prāts. Viņš vēlas, lai mēs kā labi bērni būtu vienkārši, vaļsirdīgi, sirsnīgi, gatavi mācīties, bet vēl viņš vēlas, lai mēs pilnā mērā lietotu savu intelektu, lai arvien paliktu modri un pilnā kaujas

gatavībā. Tas, ka jūs ziedojat naudu labdarībai, nenozīmē, ka jums nebūtu jācenšas noskaidrot, vai tie, kas vāc ziedojumus, nav krāpnieki. Tas vien, ka jūs savās domās esat pievērsies Dievam (piemēram, lūgšanas laikā), vēl nenozīmē, ka jums jāsamierinās ar bērnišķīgiem priekšstatiem par Dievu, kādi jums bija piecu gadu vecumā. ..

Atturība nelaimīgā kārtā ir viens no vārdiem, kas ir mainījies nozīmi. Mūsdienās tas parasti nozīmē pilnīgu atturēšanos no alkohola. Bet tolaik, kad otrs no Galvenajiem tikumiem tika nosaukts par atturību, tas nenozīmēja neko tamlīdzīgu. Atturība tika attiecināta ne tikai uz dzērieniem, bet uz visām baudām un nenozīmēja pilnīgu atturēšanos, bet lietošanu ar mēru un ne vairāk. Ir kļūdaini domāt, ka visiem kristiešiem vajadzētu pilnīgi atturēties no alkohola.

Šādu atturību sludina Islāms, nevis Kristietība. Protams, ka atsevišķa kristieša vai pat visu kristiešu pienākums noteiktos apstākļos būtu atturēšanās no stiprākiem dzērieniem, ja viņš ir cilvēks, kas nevar iedzert, nesākdams dzert pārāk daudz..

Kristietis īpašu iemeslu dēļ var atzīt par lietderīgu atteikšanos no visdažādākajām lietām – laulības, gaļas, alus vai kino, bet tajā pašā brīdī, kad viņš sāk apgalvot, ka šīs lietas ir sliktas pašas par sevi un skatīties no augšas uz cilvēkiem, kas tās lieto, viņš ir aizgājis pa nepareizo ceļu. Mūsdienās, attiecinot vārdu "atturība" tikai uz alkoholiskajiem dzērieniem, ir izdarīts liels ļaunums, jo tagad cilvēki ir aizmirsuši atturību daudzās citās jomās. Vīrietis, kurš padara par savas dzīves centru golfa spēli vai motociklu, vai arī sieviete, kuras domas ir veltītas vienīgi apģērbam, bridžam vai savam sunim, ir tikpat "nesavaldīgi" kā cilvēks, kurš katru vakaru

piezēras. Protams, ārēji tas nav tik viegli pamanāms: aizraušānās ar bridžu vai golfu neliek jums gulēt grāvī. Bet Dievu nevar piemānīt ar ārējām izpausmēm.

Taisnīgums nozīmē daudz vairāk nekā taisnīgu tiesu. Ar šo vārdu apzīmē visu to, ko mēs saucam par taisnīgu rīcību: tā ietver godīgumu, savstarpēju piekāpšanos, patiesīgumu, solījumu turēšanu un tamlīdzīgas lietas.

Izturība jeb sīkstums norāda uz divējādu drosmi – tādu, kas gatava stāties pretim briesmām, un tādu, kas gatava izturēt sāpes. Mūsdienu sarunvalodā mēs teiktu, ka tam nu gan ir "iekšas". Jūs pamanīsiet, ka nespējat īpaši ilgi praktizēt kādu citu tikumu, aizmirstot par izturību.

Runājot par tikumiem, būtu jāpievērš uzmanība vēl kādam aspektam. Ir atšķirība, vai jūs no kaut kā atturaties un rīkojaties taisnīgi, vai arī esat atturīgs un taisnīgs cilvēks. Arī slikts tenisa spēlētājs var reizi pa reizei izdarīt labu sitienu. Bet labs spēlētājs ir tāds, kura acis, muskuļi un nervi ar neskaitāmu sitienu palīdzību ir tā uztrenēti, ka uz tiem var paļauties. Viņš ir izkopus noteiktu stilu vai iemantojis īpašības, kas viņam piemīt arī tad, kad viņš nespēlē, tāpat kā matemātiķa prātam ir noteiktas iemaņas un skatījums, kas saglabājas arī tad, kad viņš nenodarbojas ar matemātiku. Arī cilvēks, kurš arvien rīkojas taisnīgi, iegūst noteiktas rakstura īpašības. Runājot par tikumu, mēs ar to domājam tieši šīs īpašības, nevis atsevišķas darbības.

Šī atšķirība ir svarīga tādēļ, ka domājot tikai par atsevišķām darbībām, mums varētu rasties trīs aplami priekšstati.

1. Mēs varētu iedomāties, ka, ja vien esam rīkojušies pareizi, tad nav svarīgi, kā vai kāpēc mēs to darījām – labprāt vai nelabprāt, ar īgnumu vai ar prieku, baidoties no sabiedrības viedokļa vai paša darba dēļ. Bet patiesībā pareizas darbības, kas darītas nepareizu iemeslu dēļ, nepalīdz izveidot rakstura īpašību, kura tiek saukta par tikumu un kurai īstenībā ir galvenā nozīme (ja slikts tenisa spēlētājs izdara stipru sitienu ne tādēļ, ka šāds sitiens ir nepieciešams, bet tādēļ, ka ir zaudējis savaldību, tad sitiens viņam laimīgā kārtā var palīdzēt uzvarēt atsevišķā spēlē, bet tas nepalīdzēs kļūt par labu spēlētāju).
2. Mēs varētu iedomāties, ka Dievs vēlas, lai vienkārši izpildām noteiktus likumus; viņš turpretī vēlas noteikta veida cilvēkus.

3. Mēs varētu iedomāties, ka tikumi ir nepieciešami tikai šajā dzīvē, bet citā pasaulē mēs varētu pārtraukt būt taisnīgi, jo tur nebūs par ko strīdēties, un varēsīm pārtraukt būt drosmīgi, jo tur vairs nebūs briesmu. Var jau būt, ka nākamajā pasaulē neradīsies izdevība taisnīgai vai drosmīgai rīcībai, bet tur noteikti būs izdevība būt par tādiem cilvēkiem, par kādiem mēs varam kļūt tikai, atbilstoši rīkojoties šajā pasaulē. Ar to es negribētu teikt, ka Dievs atteiksies ielaist jūs savā mūžīgajā pasaulē, ja nebūsiat ieguvīši noteiktas rakstura īpašības, tomēr ja cilvēki nebūsi ieguvīši vismaz šo īpašību aizmetņus, tad nekādi iespējamie ārējie apstākļi viņiem nespēs sniegt "Debesis" – tie nevarēs viņus darīt laimīgus ar tik dziļu, spēcīgu un nesatricināmu laimi, kādu Dievs mums ir paredzējis.

Kristus nenāca sludināt jaunu morāli.. Ikvienu morāles skolotāja īstais uzdevums ir likt mums arvien no jauna atgriezties pie vecajiem, vienkāršajiem principiem, kurus mēs tik ļoti negribam ievērot.. Turklāt kristietība nav un tā nepretendē uz sīki izstrādātu politisku programmu, kas pateiktu, kā noteiktā sabiedrībā un noteiktā brīdī piemērot principu: "Dari citiem to, ko tu gribētu, lai citi dara tev." Tādas programmas kristietībai arī nevarētu būt, jo šis princips domāts visiem cilvēkiem visos laikos, bet noteikta programma, kas derētu vienā vietā vai laikā, nebūtu derīga citā. Kristietība tādā veidā nedarbojas. Aicinot pabarot izsalkušos, tā nesniedz padomus ēdienu gatavošanā. Kristietība drīzāk līdzinās vadītājam, kas ierāda cilvēka prasmēm īsto vietu, un enerģijas avotam, kas iedveš jaunu dzīvību, ja vien nodod sevi Kristietības rīcībā.. Cilvēki prasa, lai Baznīca uzņemas vadošo lomu, vairums ar to domā, ka garīdzniekiem vajadzētu izvīzīt "politisku" programmu. Un tas ir muļķīgi, jo visā Baznīcā tieši garīdznieki ir īpaši izraudzīti un apmācīti, lai rūpētos par to, kas ir svarīgi mums kā radībām, kuras dzīvos mūžīgi; bet mēs no viņiem prasām darīt pavisam citu darbu. Šis darbs ir jādara mums – lajiem. Kristīgo principu īstenošana, piemēram, arodbiedrībās vai izglītībā ir jāveic arodbiedrību pārstāvjiem vai kristīgiem skolotājiem. Vienkārši sakot, katrā dzīves jomā, kurā mēs darbojamies, esam aicināti praktizēt tikumu pašiem un lietot savu intelektu, lai mācītu to arī citiem, tādā mērā, kādā uz to esam aicināti.

Pēc K.S.Luīsa grāmatas "Vienkārši kristietība", sagatavojusi Liene Pandare

NORVĒĢU MISIJA OGRĒ

Janvāra sākumā Ogrē viesojās 11 cilvēku grupa no Norvēģijas Skienes baptistu draudzes, lai tuvāk iepazītos ar Ogres Trīsvienības baptistu draudzi un domātu par kopīgu sadarbību jaunajā ģimenes centrā "Tabita".

Atbraukušie norvēģu kristīgie brāļi un māsas ne tikai ar lielu entuziasmu runāja par iespēju darboties misijā Latvijā, bet arī uzreiz ķērās pie pirmajiem darbiem. Viņi palīdzēja praktiski iekārtot kādas telpas "Tabitas" centrā, kopīgā sapulcē ar Ogres baptistu draudzes vadītājiem

runāja par nākotnes plāniem, piedalījās svētdienas dievkalpojumā, kā arī Ogres bērniem un viņu vecākiem noorganizēja svinīgas vakariņas ar dāvaniņām "Happy Meal".

Pirmā lieta, ko norvēģi iekārtoja "Tabitas" centrā, bija īpaša lūgšanu telpa, kurā apmeklētājiem būs iespēja pabūt mierā un klusumā, kā arī pārdomāt savas attiecības ar Dievu. Svinīgo lentu pārgriezta centra vadītāja Mudīte Mardoka, bet telpu caur lūgšanu iesvētīja mācītāji - Dainis Pandars (Ogres baptistu draudze) un Vidars Bergslands no Norvēģijas.

Ogres un Skienes baptistu draudžu kalpotāju sadraudzība Tabitas centrā. Foto: Voldemārs Polis

Mācītājs Vidars ir vīrs Solvitai, kura atsaucās aicinājumam savākt naudu Norvēģijā, lai iegādātos ēku "Tabitas" centram.

"Mēs vienmēr meklējam iespējas, kā aicināt tuvāk cilvēkus sev un draudzei. Tā ir iespēja daudzus neticīgus norvēģus ņemt līdzi un iesaistīt draudzes misijā Latvijā," par savu braukšanu uz Latviju izsakās Skienes draudzes priekšnieks Jans Setrs, kurš ir arī Pasaules baptistu federācijas pirmais viceprezidents. Viņš 7. janvārī sniedza uzrunu OTBD dievkalpojumā, kuru apmeklēja arī Ogres novada priekšsēdētājs Egīls Helmanis. J.Setrs strādā arī vietējā pašvaldībā par pilsētas menedžeri, tāpēc viņš jau no pirmajiem vārdiem sapratās ar Helmaņa kungu.

"Jūs esiet izvēlējušies labu sadarbības partneri. Uzskatu, ka labu sabiedrību var uzcelt tikai uz kristīgiem pamatiem," norvēģu sadarbību ar OTBD komentēja Egīls Helmanis.

Savukārt, par to, ka mūsu mīlestībai jābūt nevis teorētiskai, bet gan praktiskai un jāizpaužas darbos, savā svētrunā sludināja mācītājs Vidars. Savukārt, Skienes draudzes pielūgsmes vadītājs

Bārds Ārslands nodziedāja divas dziesmas kopā ar Lauru no Rembates, kura bieži apmeklēja tur organizētos OTBD jauniešu pasākumus. Prieks redzēt, ka Rembates misijas darbs nav bijis veltīgs.

Skienes draudzē ir 320 draudzes locekļi un tajā runā 14 valodās. Draudze dibināta 1860. gadā, tāpēc ir vecākā un lielākā draudze Norvēģijā. Pēdējos gados daudz sanācis strādāt ar bēgļiem no Birmas. Draudzei ilgu laiku ir bijusi liela pieredze darbā ar bērniem un jauniešiem, kā arī organizēta sociālā palīdzība un jau no 1989. gada rīkots arī Alfas kurss, kas palīdz efektīvi uzrunāt cilvēkus ārpus draudzes.

Jau februārī būs jauna iespēja tikties ar garīgajiem brāļiem un māsām no Norvēģijas, kuri no 18.-21. datumam brīvprātīgi darbosies Ogres "Tabitas" centrā gan praktiski, gan darbā ar bērniem un jauniešiem! Ikviens ir aicināts pievienoties kopīgajā misijā, lai iepriecinātu katru sirdi! Īpaši būtu nepieciešama palīdzība ar tulkošanu no angļu valodas (pieteikties pie Mudītes – 29330806)

Dainis Pandars

NO TUMSAS GAISMĀ

Decembrī Ogres Trīsvienības baptistu draudzē caur ūdenskristību pievienojās trīs jaunas māsas – Astra, Santa un Diāna, kuras liecināja par savu atgriešanos pie ticības Dievam.

ASTRA PAEGLĪTE:

Es gribu liecināt par Dievu, kā Viņš mani ir apžēlojis un dāvājis man Savu lielo mīlestību. Es ļoti ātri apprecējos un pieļāvu milzum daudz kļūdu: izšķīros no vīra, aizgāju neceļos, kļuvu nešķīsta, netikla, sāku lietot ļoti daudz alkohola. Sākumā gan retāk, bet tad arvien biežāk un biežāk. Bērnus bieži vien atstāju pašplūsmā. Man bija arī ļoti lieli kredīti un pagājušā gada janvārī banka mums atņēma māju un zemi - īpašumus, kurus mani vecāki bija iegādājušies. Man tika bloķēti arī konti. Bet tas viss man neliedza lietot alkoholu un darīt dzīvē nepareizas lietas; dzīties pēc kaut kā, par ko es pati nezināju, kas tas ir? Un tas bija ļoti skumīgi. Es grimu lielā depresijā. Man bija lielas ciešanas. Es arī izdarīju nepareizu soli, atteikdamās no sava bērniņa. Un tas viss ļoti sāpēja. Es dzēru, bija arī domas par pašnāvību. Kādu vakaru es biju iedzērusi un atkal domāju, ka vairāk negribu dzīvot. Nezinu, kas notika tajā naktī, bet, kad no rīta piecēlos... es tiešām zināju, ka no mana drausmīgā bezdibeņa, kurā biju ieslīgusi, mani varēja izglābt tikai Dievs.

Vienu dienu es sameklēju kādas mājas grupiņas telefona numuru un pieteicos uz to. Tur iedama, iepazīnos ar Bībeli un sapratu, ka Dieva Vārds ir dzīvs un ka tās ir zāles visām manām ciešanām, nebūšanām, sāpēm. Maijā tiku izglābta, pieņemot Jēzu Kristu kā savu Glābēju. Pārstāju lietot alkoholu un sāku pamazām, ar Dieva palīdzību, savest savu dzīvi kārtībā, atrodot pareizo risinājumu savām nebūšanām. Es esmu piedzīvojusi, kā Viņš mani pārvērš par labāku cilvēku. Es vairs neesmu īgna un dusmīga. Alkoholu es biju lietojusi gadus desmit, bet tagad to vairs nedaru. Esmu kļuvusi smaidīga un labāka. Es vairs nemeklēju vīriešus, ar kuriem pavadīt laiku un izklaidēties. Mēģinu atrast kopēju valodu ar bērniem. Cenšos būt vairāk ar viņiem kopā. Dievs ļoti daudz ir izdarījis. Esmu arī sapratusi,

ka Dievam ir ļoti varens spēks. Viņam visas lietas ir iespējamās. Pagājušajā gadā dzērumā es biju pastrādājusi kādu noziegumu. Sevī es to ļoti pārdzīvoju. Tāpēc aizgāju uz policiju pieteikties, lai atzītos, ka esmu izdarījusi noziegumu. Tomēr tajā dienā policijā mani nepieņēma. Tāpēc kādu citu dienu, lūdzot Dievu un ļaujoties uz Svētā Gara vadību, es vēlreiz devos uz policiju. Uzkāpu trešajā stāvā un palūdzu, lai viņi apskata to lietu. Man par lielu pārsteigumu lieta nebija ierosināta. Es veselu gadu biju mocījies vainas apziņā, ka man būs jāsež cietumā. Es raudāju un nezināju, kas notiks ar manu 15-gadīgo dēlu? Bet tagad, kad man ir Dievs, Viņš ir palīdzējis saprast daudzas lietas. Izejot no policijas iecirkņa, es raudāju un pateicos Dievam. Tiešām, tas bija brīnums! Es nevaru pat aprakstīt, ko es tā gada laikā pārdzīvoju. Tas bija šausmīgi, bet, ļaujoties uz Dievu, es atguvu pašapziņu. Tagad es dodos tālāk kopā ar Viņu. Dievs ir labs. Viņš ir pērle mūsu sirdīs. Un nav neviena tāda kā Viņš. Viņš ir brīnišķīgs un labs Tēvs.

SANTA KRŪMIŅA:

2014. gadā bija tāda nometne "Wings for Wheels" jeb "Spārni ar riteņiem". Tajā nometnē, kas ir speciāla nometne cilvēkiem ar kustību traucējumiem, Kaspars (Apinis – red.) vienu dienu jautāja: "Vai kāds negrib pieņemt Jēzu kā savu Glābēju?" Mēs bijām pieci cilvēki, kas pacēlām rokas. Viņš "ieveda" mūsu sirdīs Dievu.

Es zināju, ka no šīs dienas Dievs būs ar mani. Pirms nometnes kādā septembrī vai oktobrī man piezvanīja draudzene Vita un jautāja, vai es negribot braukt uz kādu draudzi. Es atbildēju: "Jā, bet es nevaru atrast mācītāju un nevaru atrast draudzi. Vai Tu nevari man palīdzēt?" Viņa apsoliņās man palīdzēt un pēc kāda laika sazinājās ar Ansi Imaku, kurš sakontaktējās ar mācītāju Daini. Līdz ar to, es esmu šeit. Paldies Dievam, ka

Mācītājs D. Pandars pirms kristībām uzrunā Astru, Diānu un Santu (no labās). Foto: Voldemārs Polis

esmu šeit! Paldies Dievam, ka es neesmu vientuļa! Es ticu Dievam, ka Viņš ir varens. Ka Viņš mani var dziedināt no šīs slimības. Un, ka no šodienas Dievs būs mans Glābējs, mans Pestītājs. Tikai ļoti ilgi nesapratu, kas tās kristības tādas ir? Labi, ka Dainis izstāstīja. Izstāstīja visu, kā tas ir. Es viņam jautāju: "Vai es nenoslīkšu?" Viņš teica: "Nē! Tu tikai vienkārši tiksī ūdenī pagremdēta." Es nesapratu to, kas tas ir? Bet šobrīd es saprotu, ka man vajaga kristīties, ka man vajaga šeit būt, šeit – šajā namā. Dievs aicināja uz to. Jau tagad mana dzīve ir mazliet mainījusies. Un vēl mana dzīve ir mainījusies, jo Dievs tiešām dod jaunus ceļus. Viņš iedeva man Liānu (kura var atvest ar mašīnu), un es esmu ļoti pateicīga par to, ko Dievs dara. Tas viss ir tikai Dieva darbs. Amen!

DIĀNA GRIGORJEVA:

Esmu augusi nekristīgā ģimenē, jo mana mamma bija vairāk reliģioza, nekā ticīga, un tad, kad sāku nākt uz šo baznīcu, var teikt, ka mana ģimene mani ļoti neatbalstīja. Es nezinu, kāpēc, bet mani kaut kas tomēr vilka uz šejieni. Lai arī vēl tagad mani neatbalsta un izmeļ, un visādus nejaukus teikumus saka. Es vienalga nāku, un man ir tāds liels prieks par to. Par Dievu vispār es sāku interesēties tad, kad Agnese (Zeltiņa – red.)

mani pirmās reizes atveda uz jauniešu vakariem. Sākumā man bija ļoti bail nākt uz baznīcu. Esmu iepriekš kristīta, bet tādā kā ģimenes tradīcijā, Pareizticīgo baznīcā. Esmu bijusi tur varbūt kādas divas reizes. Mani vienmēr ir biedējušas baznīcas, jo viņiem tur viss ir ļoti stingri. Tāpēc pirmās reizes, nākot šurp, man bija ļoti bail, bet es tomēr nācu. Tad es sapratu, kā te viss notiek un ka nav nemaz tik briesmīgi un īstenībā ir pat ļoti forši.

Tad mēs ar Agnesi vasarā kaut kā sākām Bībeles studijas – vienkārši interesēties, palasīt un uzzināt. Vienā jaukā vasaras dienā Bībeles studijas laikā bija aicinājums pieņemt Jēzu kā savu Glābēju. Man pat neticējās, ka tas ir tik vienkārši – lūdz un viss notiek. Bet izrādās, ka jā. Es pieņēmu Jēzu, un man liekas, ka manu dzīvi tas ļoti mainīja. Iepriekš mums nemaz nebija tik viegli – ģimenē bija lielas problēmas, un mana bērnība bija ļoti smaga, bet es varu pateikt, ka tagad esmu priecīgāka, jaukāka. Es redzu dzīvi gaišāku. Man liekas, ka mana dzīve ir ļoti, ļoti mainījusies. Un man par to ir nenormāli liels prieks, un paldies Dievam par to visu!

GLS OGRĒ

Globālās vadības konference (Global Leadership Summit jeb GLS) "Vadi vietā, kur esi" šogad notiks 22. martā Ogres novada Kultūras centra Lielajā zālē.

Vadības konference Ogrē tiek rīkota otro gadu, 2017. gadā tajā piedalījās 80 vietējie uzņēmēji, vadītāji no dažādām organizācijām.

GLS mērķis ir kristīgi domājošu vadītāju izaugsme visā pasaulē, organizējot apmācības un sniedzot izcilāko līderu pieredzi gan no kristīgās vides, gan no biznesa pasaules. Visus lektoros vieno izcilība un panākumi tajās jomās, par kurām viņi uzņēmušies atbildību un kurās izvirzījuši konkrētu mērķi.

Pagājušā gada konferences dalībnieki augstu novērtēja iedvesmu un iedrošinājumu savai turpmākai darbībai. Tas bija iedrošinājums konferences organizatoriem turpināt šo kalpošanu. Katru gadu galvenā GLS konference notiek Čikāgā, kur tā tiek ierakstīta un vēlāk to videolekcijās var noskatīties vairāk nekā 400 000 vadītāju visā pasaulē. Iniciators šīs konferences

norisei Latvijā ir Pēteris Sproģis, kurš atzīst: "Katra lekcija, ja vien klausīsies ar mērķi mācīties un pielietot, darīs Tevi par labāku vadītāju!" Kopš 2016. gada GLS konference notiek ne tikai Rīgā, bet arī Talsos, Ogrē un Liepājā.

Līdzīgi kā pagājušajā gadā, arī šogad Ogrē būs iespēja noklausīties divas izcilu ārvalstu vadītāju lekcijas un divas intervijas ar vietējiem vadītājiem. Kā pirmais uz šī gada konferenci tika uzaicināts "2017. gada ogrēnietis" balvas ieguvējs nominācijā "Sports" – Artūrs Visockis-Rubenis. Artūrs ir Ogres basketbola kluba galvenais treneris. Viņš Ogres sporta un basketbola dzīvē spējis ieviest pozitīvas pārmaiņas – radis iespēju komandas spēlētājiem attīstīties profesionāli pie trenera, kurš strādājis gan ar sievieti, gan vīriešu nacionālo izlasi. Artūrs treniņnometnē ir uzlabojis arī Latvijas labākā basketbolista, NBA līgas Ņujorkas "Knicks" komandas līdera Kristapa Porziņģa prasmes. Sporta karjeras spožumā kādreiz paliek neievērots iesākums... Viena no pirmajām Artūra organizētajām un trenētajām basketbola komandām bija Matejā. Artūrs

VADI VIETĀ, KUR ESI

22. martā Ogres novada Kultūras centra Lielajā zālē

Konkurss JAUNIEŠU BIZNESĀ IDEJAS

 **THE GLOBAL
LEADERSHIP SUMMIT**
Ogre, 22. marts, 2018 | facebook.com/GLSOGRE

Visockis-Rubenis: "Grūtākais trenera darbā ir tas, ka jāspēj kontrolēt emocijas, nezaudējot cieņpilnu attieksmi pret spēlētājiem ne spēles laikā, ne pēc spēles. Spēlētāji jāprot disciplinēt, bet nekad nedrīkst pazemot."

Nākamajā numurā iepazīstināsim ar otru vietējo vadītāju, ko varēsiet satikt konferencē.

Šogad tiek rīkots konkurss jauniešiem, lai nākamajiem vadītājiem būtu iespēja apmeklēt konferenci bezmaksas. Lai piedalītos biznesa ideju konkursā, jauniešiem jāorganizē komanda un jāapstiprina sava līdzdalība līdz 10. februārim. Pieteikums uz īpašas veidlapas jānosūta elektroniski uz e-pastu glsogre@gmail.com. Pēc līdzdalības apstiprinājuma saņemšanas komandām līdz 1. martam jāiesniedz biznesa ideja. Rezultāti tiks paziņoti 14. martā. Vērtēšana ietver vairākus kritērijus.

Mārcis Zanerips: "Ir ļoti svarīgi, ka mēs domājam par sava novada attīstību, atpazīstamību un esam sava novada patrioti, domājam par vērtībām, ko nodosim nākamajām paaudzēm. Tādēļ papildus punktos iegūs komandas, kuru

biznesa idejas izcels Ogres novada vai tuvāko reģionu unikalitāti. Otra iespēja saņemt papildus punktus ir ideja par sociālo uzņēmējdarbību. Tā kā no 1. aprīļa stājas spēkā likums par sociāliem uzņēmumiem, mums paveras iespēja vairāk pievērsties dažādu jautājumu risināšanai, kas rada labumu sabiedrībai. Šī ir iespēja jauniešiem vairāk iedziļināties - ko tad nozīmē sociālā uzņēmējdarbība."

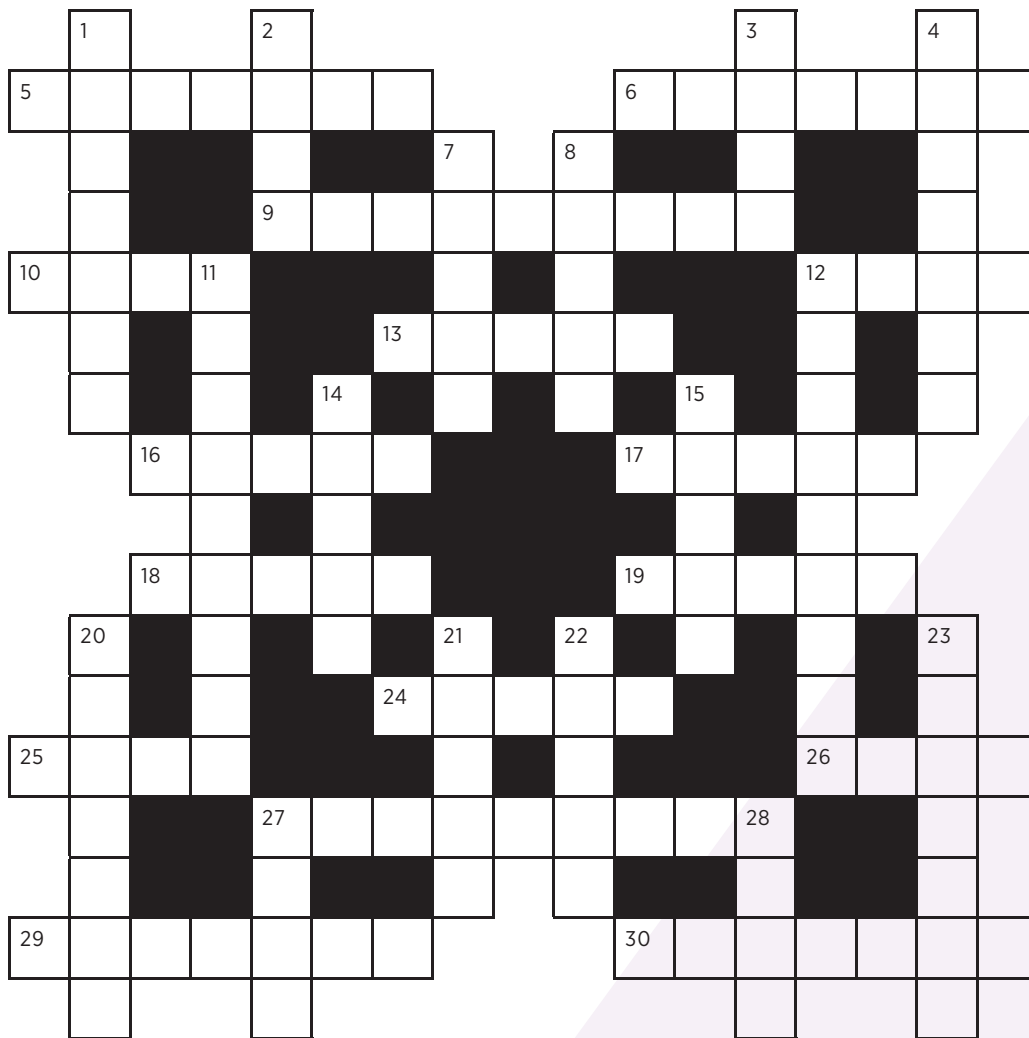
Konkursu vērtēs komisija, kuras sastāvā būs pārstāvji no Ogres novada pašvaldības, Ogres uzņēmēju biedrības, Ogres Tūrisma uzņēmēju biedrības, Ogres novada jauniešu domes, Swedbank, Altum, Labdarības veikala HOPEN un GLS Ogre.

Konferenci organizē "Lūkas fonds" sadarbībā ar GLS Latvija un Willow Creek Association.

PAPILDUS INFORMĀCIJA

e-pasts: glsogre@gmail.com

facebook.com/GLSOGRE

Vertikāli:

1. Viens no ķēniņa Ahasvera galminiekiem, kurš rīkoja sazvērestību pret ķēniņu (Est.2)
2. Viens no kristiešu simboliem
3. Apustuļa Pāvila līdzstrādnieks; viņam uzrakstīta viena no vēstulēm
4. Minot atrast pareizo atbildi; uzminēt
7. Apustuļa Pāvila jūdiskais vārds
8. Viens no evaņģēlijiem
11. Augstākā tiesa Izraēlā (Ap.d. 4)
12. Romiešu imperators (81-96), kurš gribēja panākt, lai viņu pielūgtu kā Dievu (Ģim. Bībele 1360.lpp)
14. Ādama dēls, kurš greizsirdībā nogalina savu brāli (1. Moz. 4)
15. Kristietes savā starpā
20. Apustuļa Pāvila līdzstrādnieks, kuru Pāvils atstāja neveselu Miletā (2. Tim. 4)
21. Dieva dotā maize tuksnesī
22. Kanaāniešu dievība, kuru pielūdza arī Izraēla bērni, kad atkrita no Dieva (Soģu 2)
23. Viens no Naomijas dēliem (Rut. 1)
27. Galilejas pilsēta, kurā Jēzus Kristus piedalījās kāzās (Jāņa 2)
28. Ābrahāma sieva (1. Moz. 17)

Horizontāli:

5. Jūdejas ķēniņš, Ahasa dēls, kurš pielūdza To Kungu (2. Ķēn. 18)
6. Konstrukcija, kurā Dievs paglāba Nou
9. Sicīlijas galvaspilsēta, uz kuru aizbrauca ap. Pāvils pēc tam, kad viņu kuģis gāja bojā pie Maltas (Ap.d. 27)
10. Jēkaba vecākais dēls no Leas kalpones Zilfas; viens no divpadsmit ciltstēviem (1. Moz. 29)
12. Jēkaba piektais dēls; viens no divpadsmit ciltstēviem (1. Moz. 29)
13. Spēcīga vēlēšanās; stipras ilgas
16. Kuram no Ādama dēliem piedzima Ēnošs, kurš piesauca Dievu? (1.Moz. 4)
17. Jēzus Kristus māceklis, kurš sarakstījis piecas Jaunās Derības grāmatas
18. Mozus vecākais brālis, runātājs Mozus vietā (1. Moz. 4)
19. Jūras dzīvnieks, kurš aprija Jonu
24. Kuram no Noa dēliem Dievs pavēlēja ieiet šķirstā? (1. Moz. 7)
25. Viens no Jēzus Kristus 12 mācekļiem
26. Apustuļa Pāvila līdzgaitnieks otrajā misijas ceļojumā (Ap. d. 15)
27. Nejūds, kurš savā namā uzņēma Pēteri, kur daudz pagāni saņem Svēto Garu (Ap. d. 10)
29. Viena no Mazāzijas draudzēm, kura pieminēta Jāņa Atklāsmes grāmatā
30. Upe, kurā Jānis Kristītājs kristīja Jēzu (Mat. 3)

NOTIKUMI FEBRUĀRĪ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
29.	30. 19:00 Mājas grupas	31. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	1. 19:00 Nedēļas dievkalpojums	2. 17:00 Tīņu vakars 19:00 Jauniešu vakars	3.	4. 10:30 Lūgšanas 11:00 Sv. Vakarēdiena dievkalpojums
5. 19:00 Kalpotāju lūgšanas	6. 19:00 Mājas grupas	7. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	8. 19:00 Video lekcija "Jūdu dzīve un 400 gadu periods starp Veco un Jauno Derību"	9. 18:00 Bībeles studiju grupiņa sievietēm "Staigājot ar Kristu" 19:00 Jauniešu vakars	10.	11. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
12.	13. 19:00 Mājas grupas	14. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	15. 18:30 Agapes vakars	16. 17:00 Tīņu vakars 18:00 Sieviešu tikšanās 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	17. Misija Ogrē 11:00 Atklāšana 13:00 Misija 18:00 Atmodas vakars	18. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums 18:00 Norvēģu labdarības mielasts "Happy meal"
19.	20. 19:00 Mājas grupas	21. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	22. 19:00 Videolekcija "Romiešu un grieķu iekarojumi"	23. 19:00 Jauniešu vakars	24.	25. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums 13:00 Informatīvā sapulce
26.	27. 19:00 Mājas grupas	28. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	1. MARTS 19:00 Nedēļas dievkalpojums	2. 17:00 Tīņu vakars 19:00 Jauniešu vakars	3.	4. 10:30 Lūgšanas 11:00 Sv. Vakarēdiena dievkalpojums

* Ir iespējamās izmaiņas

Ogres Trīsvienības baptistu draudzes avīze "Svētdienas Vēstis" 2018/02 (110), 2018. g. 11. februāris.
Avīzi veido: Dainis Pandars, korektore – Annija Lagzdīņa, salikums – Ansis Imaks.
Vidus pr. 15, Ogrē, LV-5001, tālr. (+371) 2 88 99 025, otbdraudze@gmail.com, http://otbd.lv

17. FEBRUĀRĪ

Misija Ogre

11:00

ATKLĀŠANA

13:00

MISIJA

18:00

ATM**DAS**

VAKARS

Norises vieta:
Ogres Trīsvienības baznīca
Vidus prospekts 15

ej.uz/misijaogre